

עין משפט
גור מצוה

מזר:

כירה פרק שלישי שבת

מסורת הש"ס

16 זיל אלמא בן וקמן
מג. כלס מריה מריה
17 זיל אלמא בן וקמן
מג. כלס מריה מריה
18 זיל אלמא בן וקמן
מג. כלס מריה מריה
19 זיל אלמא בן וקמן
מג. כלס מריה מריה
20 זיל אלמא בן וקמן
מג. כלס מריה מריה

הנהרות הב"ח

(א) זיל אלמא בן וקמן
מג. כלס מריה מריה
(ב) זיל אלמא בן וקמן
מג. כלס מריה מריה
(ג) זיל אלמא בן וקמן
מג. כלס מריה מריה

גליון הש"ס

ג' זיל אלמא בן וקמן
מג. כלס מריה מריה
ד' זיל אלמא בן וקמן
מג. כלס מריה מריה
ה' זיל אלמא בן וקמן
מג. כלס מריה מריה

רכינו הנגאל

כ"ו זיל אלמא בן וקמן
מג. כלס מריה מריה
כ"ז זיל אלמא בן וקמן
מג. כלס מריה מריה
כ"ח זיל אלמא בן וקמן
מג. כלס מריה מריה
כ"ט זיל אלמא בן וקמן
מג. כלס מריה מריה
ל' זיל אלמא בן וקמן
מג. כלס מריה מריה
ל"א זיל אלמא בן וקמן
מג. כלס מריה מריה
ל"ב זיל אלמא בן וקמן
מג. כלס מריה מריה
ל"ג זיל אלמא בן וקמן
מג. כלס מריה מריה
ל"ד זיל אלמא בן וקמן
מג. כלס מריה מריה
ל"ה זיל אלמא בן וקמן
מג. כלס מריה מריה
ל"ו זיל אלמא בן וקמן
מג. כלס מריה מריה
ל"ז זיל אלמא בן וקמן
מג. כלס מריה מריה
ל"ח זיל אלמא בן וקמן
מג. כלס מריה מריה
ל"ט זיל אלמא בן וקמן
מג. כלס מריה מריה

ומה נר דלהבי עבידא בו' פי בקוטרס דייק מדקמי אצל לא יטן
שמשע דוקא יטן אצל חדש אפילו יתדו וקסה לר"י לנמא
דמסיק נמי שיהיה והינח עליה מעות כ"ו תקשה ליה מנר
של מנתק דשרי ר' יהודה אפילו יתדו לעיל מדקמי חון מן
הנר שהדליקו בה בחזרה שנת אצל

וזה נר דלהבי עבידא כי לא הרליק בה שרי לטלטלה מטה דלאו להבי עבידא לא כ"ש אלא אי איתמר הכי איתמר אמר רב יהודה אמר רב א"מטה שיחדה למעות הניח עליה מעות אסור לטלטלה לא הניח עליה מעות מותר לטלטלה לא איהיה למעות יש עליה מעות מותר לטלטלה והוא שלא אוי עליה מעות מותר לטלטלה והוא מתיב ר' אליעזר כ"מוכני שלה *בומן שהיא נשמטה אין חבור לה ואין נמדדת עמה ואין מצלת עמה באהל המת ואין גוררין אותה בשבת בומן שיש עליה מעות הא אוי עליה מעות שרייא אף על גב דהווי עליה ביה"ש הריא ר' שמעון היא דלית ליה מוקצה ורב כרבי יהודה סבירא ליה הכי

מיתלטל מלא וריקין חו אינו מיתלטל מלא ומתן במסכת כלים א' מיתלטל נבמי דנמחומי השידה ב"ה אומרם נמדת בחנוך דרוואין אומה אלוהי היא עומדת בחנוך כלי גדול ואם מחזיק אותו כלי מ' סאה טוריה עמה והמוכני אינו נמדת עמה להשלים דרוואין אלוהי מ' והחיי נתת השידה לחון כלי: ואינה מלאת עמה כאלה המה. לשם השידה מחזוק מ' (סאה) דאינה מקבלת טומאה מלאת כאלה המת והוי אהל לעממה. ולא שנכנסה לבית שהמת בו דל"כ אין כאן הלכה שהרי הגג מהאיל על הטוהרות מלמעלה אלא כגון שנכנסה לבית הקברות כדאמרין בעירובין ר' יהודה אומר אף צב"ק מפני שיכול לחון צדיקה הינה ומגדל צפ' בגל מערבין (ד) דקסבר אהל אסא כלומר אהל המיטלטל שמייה אהל ומפסוק (ה) כלפי הטומאה והמוכני אסא הוא גבוה מדופני השידה וכלים (וולטס) מלמעלה מדופני השידה וגובה המוכני מנחן עליהם אינו מוליך דמוכני כלי הוא לעממה ומקבל טומאה ואינו חוץ צפני הטומאה. ורבותי דוחקין ומפרשין אותה כאלה המת ומגג וישל חרב המוקפת למיד פחיל והרבה תשובות יש חדא דנמדדת לא שייך בשל חרב דלא איתקש לשק וצין מיתלטל וצין אינו מיתלטל עמה ועוד אס המוכני מוקף למיד פחיל יזיל צפני עממו כלים שנחזבו ועוד צפירוס נשנית במסכת כלים בשלכות כלי עץ והלכות כלי חרס נשנו לצדן והלכות כלי עץ נשנו לצדן: הריא ר' שמעון היא. ומיהו מעות לא חוו מדי ומודה רבי שמעון דעודין עלי אסור:

בית הקברות (ג) שהכלים על דופני השידה וקסה דמי ביא טומאה על הלס ומפרש רבי'א דמיירא שפיר דקימח השידה כאלה המת דמקבל ארבעים סאה מזיל כיון דלא מקבל טומאה כדחתן במסכת כלים א' ואלו מזלין בצמיד פחיל כלי גללים כו' וכלי עץ הטוהרים ואין ז"ל דמוכני יש לו בית קיבול אלא פשוטי כלי עץ הוא ויש נקב צדיקה נכנסה בחון השידה והמוכני חופפת שם וממעטת אותו נקב עד שאין ששאר פתח טפה וקאמר כיון דנשמטת אינו ממעט דרווקא כי מעטת בחלון דמוכני בלא יחסור (ג) ז"ל (ו) דפרין אהא דקמי דכלי חרס ממעט בחלון הא קתוי ליה פי' ולא מוטל החס והיכי ממעט ומשיי דמטויף ומיירי שאינו סותם כל הנקב דלס סותם כל הנקב אפי' אינו מוטל שם סותם כדאמר צפ' כתר (ד) (ד) ימי אהא שאלו בן צננית פקקו את המאוור צננית והתם לא בטלוהו אסא ביטוליהו בשבת היה חייב משום בונה דהא מוסיפיים על הבנין אלא ודאי בלא ביטול איירי ואפ"ה סותם ויכילי עך אמרין נמי צפ' כתר דמגילה (ד) (ד) הריא כי כגישמא דרומאי דהות פתיחה לההוא אנדרונא דהווי מתמי בה מימי צפו כהוי למיזל ללוויי התם אמרו ליה לרבי אמר לכו זילו דלו תיבחה ואוחזבוהו אכבה ד"ל כלי עץ העשוי לנחם ומסתמא לא היו מצטלין אותו שם שהרי ס"ת מניחין בתוכו והיחו חנן ורגוריותו אין להם דין כלים דלפ"י סוממין כל החלון לריסין ביטול דמוכני צפקר לא יחסור (ג) ז"ל (ו) ולר"ת אין נראה לפרש דמוכני הי אופן דרך להניח מעות על האופן דקמי ואין גוררין אותה בשבת בזמן שיש עליה מעות ומפרש דמוכני היינו כן של שידה כמו את הכיור ואת נ"ט ונמו מוכותי במלכים (א) פי' צקים שהשידה נומחה עליו ויש צדיקה נקב מתחמיה כנגד המוכני והיא צב"ק הטומאה נכנסת דרך נקב צדיקה ואין המוכני מלאת כיון שיהא נשמטת ואין מצטלין אותה שם ומיירי נמי שאין סותמת כל הנקב אלא ממעטת אותו מפותח טפה כדפי' לעיל וז"ל דמיירי שאין הטומאה כנגד הנקב דכשהטומאה נגד הנקב אפילו אין בו פותח טפה צוקעת ועולה ופ"ק דסוהה (ד) (ד) וסא ארובה צבית ואין בה פותח טפה טומאה כנגד ארובה כל הבית טבור לפי שצוקעת ועולה וכן במסכת אלהות (ה) ומייתי לה כהעור והרועץ (מילין קס): מצילי המטה וסריגי חלונות כו' פירסן על המת באייר הנוגע כנגד הנקב טמא שלא כנגד הנקב טבור והתם אין צנקנים פותח טפה דקמי רישא דמפסקין בין בית לעלייה: אין גוררין אותה בשבת בזמן שיש עליה מעות. מפרש ר"י דכשהוא נשמטת היא כלי צפני נשמטת ויטל טמא מותר דאמר ר' ע"ש פ"ק סותמת כל דיון שאינה ע"ג השידה שהיא עיקר הכלי שרי: ה"א אין ע"ה מעות שרייא אע"ג דהווי עליה ב"ב בין השמשות. קסה לרשב"א דמאי פריך לוקמח בשבת וכהי' אין עליה מעות אע"ג דהווי עליה כל בין השמשות שריא כדאמר צפרק טעל (לקמן קמב): בזמן שיש עליה מעות אסור לגוררה אפי' בשבת שהיא טעלול גמור וקמ"ל דכאינה נשמטת שרי לגוררה טעלול גמור ומתק"י דע"כ במניח איירי דהא אין גוררין אותה שמשע אפי' לצורך מקומו ואי בשבת הא אמרי' צפרק טעלול (ג) (ג) לא שט אלא לצורך גופו אצל לצורך מקומו מוטלטל ועדן עליו ע"ה אפי' ומהי' מעות אפי' אינו למימר ממדה ר"ש דמדקפיד עליה מיחד לה מקום כדאמר ר' ברסי כל הכלים (ס) קב. וסא הכל מודים כיון דקפיד עליה מיחד לה מקום ופר"ת דהכל מודים אפי' ר"ש והא דפרין לעיל מנר היינו משום שאין לחלק בין מטה לשאר דברים אלא כשהיניח עליה מעות ופ"י לא קסה לעיל אפי' הקוטרס שפי' דייק מדקמי אצל לא יטן: הכי

ז"א א מ"י פסיה מה"ל שנת
סלסו י טו"י פי' א"ת
סומן ט"פ פ"ו ז':

תוס' ישנים

(א) יבשה (מנן) דקאמר
נרי מרביה יב' ע"ה ש"ס
שמשע דרווקא פי' ע"ה אצל
ת"ח לא היו עושין אף על גב
דמחזיקין לא הניחו אף לשהם
לא חשבו שבה א"י לא היו
יקלין ונפרס בלא טעלול
ק"ל אפי' דקאמר ושמעון:
(ב) ויבשה טיורן במשניות
דכין דאין מנמין לה אלא
באקרא טעלול לא היו
כך מייחד למתים שפיר
מפיה פסיה לטע כה נני
חלס ופ"ה כמחוקק מ'
סאה טוריה: